

Opinia Komitetu Regionów: „Inteligentne miasta i społeczności – europejskie partnerstwo innowacyjne”

(2013/C 280/06)

KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla, że samorządy lokalne nie tylko umożliwiają przemysłowi działalność i są jego klientami, ale że trzeba także uznać ich podstawową funkcję pionierów i innowatorów.
- Zauważa, że przewidziane przez Komisję podejście zakładające wiodącą rolę przemysłu musi opierać się na dokładnie określonych i dowiedzionych potrzebach obywateli. Samorządy lokalne odgrywają decydującą rolę w ustalaniu i przedstawianiu zapotrzebowania i oczekiwań ze strony lokalnych podmiotów publicznych i prywatnych, takich jak kręgi gospodarcze, naukowe, społeczeństwo obywatelskie i lokalna ludność. Te kluczowe relacje obejmują m.in. wysłuchania i skuteczne mechanizmy uczestnictwa na poziomie lokalnym i trzeba im przyznać ważne miejsce w prowadzonych działaniach.
- Jest zdania, że Komisja musi wyjaśnić kryteria wyłaniania i wyboru przełomowych innowacyjnych rozwiązań oraz zadbać, by związana z tym procedura była przejrzysta i otwarta i najlepiej powiązana z konkretną procedurą przetargową, a ponadto udostępnić wystarczające środki finansowe.
- Zaleca Komisji, by w przejrzystych wytycznych opisała wszystkie europejskie programy i inicjatywy umożliwiające finansowanie innowacyjnych projektów, które można realizować w ramach IMiS, w tym takie inicjatywy jak karta zielonych ICT (Green Digital Charter), Porozumienie Burmistrzów, CIVITAS, Concerto itd., które zawierałyby informacje dotyczące wszystkich programów powiązanych z inteligentnymi miastami i społecznościami.
- Podkreśla w szczególności, że centralnym elementem prac w ramach partnerstwa IMiS będzie rozwój inteligentnych sieci.

Sprawozdawca	Ilmar REEPALU (SE/PSE), członek Rady Miasta Malmö
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji „Inteligentne miasta i społeczności – europejskie partnerstwo innowacyjne” C(2012) 4701 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Odnotowuje, że w komunikacie „Inteligentne miasta i społeczności – europejskie partnerstwo innowacyjne” Komisja wychodzi z inicjatywą nawiązania europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wspólnego gospodarowania zasobami, aby opracować i rozpowszechnić w miastach innowacyjne rozwiązania techniczne oparte na zintegrowanych technologiach w dziedzinie energii i transportu i technologiach informacyjno-komunikacyjnych.

2. Podziela zdanie Komisji, że jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoi UE, jest przekształcenie unijnych miast w inteligentne i zrównoważone środowiska życia ze społecznego, gospodarczego i środowiskowego punktu widzenia. Wielokrotnie już podkreślał znaczenie skutecznych środków i zmian służących wspieraniu starań o wprowadzenie społeczeństwa na drogę zrównoważonego rozwoju, która będzie się wiązać z poprawą stanu środowiska miejskiego, zdrowia publicznego i – ostatecznie – dobrobytu społecznego. Zaznacza jednocześnie, że miasta są zarówno pod względem gospodarczym, społecznym, jak i środowiskowym ściśle powiązane z otaczającymi je terenami i obszarami wiejskimi oraz że powiązanie to jest ważne dla wyważonego i zrównoważonego rozwoju obszarów tak miejskich, jak wiejskich, gdyż obszary wiejskie są zanieczyszczane przez emisje do atmosfery i wodę pochodzącą z miast.

3. Przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą partnerstwa innowacyjnego. Cieszy fakt, że Komisja poprzez tę inicjatywę uwydatnia i uznaje ważną rolę miast i samorządów lokalnych we wszystkich działaniach Unii w dziedzinie inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Trzeba podkreślić, że w wielu wypadkach miasta są pionierami na drodze społeczeństwa ku zrównoważonemu rozwojowi. W swoich działaniach UE musi wspierać te pozytywne zmiany i duże ambicje miast.

4. Postrzega stosowanie zasad integracji systemów i interoperacyjności jako warunek tworzenia inteligentnych miast. Przyjmuje zatem z zadowoleniem zaproponowaną przez Komisję koncepcję zintegrowanych rozwiązań systemowych i jest przekonany, że takie zintegrowane rozwiązania wnoszą znaczną wartość dodaną w porównaniu z podejściem sektorowym. Przedsięwzięcia i rozwiązania dotyczące poszczególnych sektorów mogą natomiast stanowić w innych kontekstach skuteczne środki i rozwiązania uzupełniające.

5. Podkreśla, że trzy dziedziny technologii objęte europejskim partnerstwem innowacyjnym „Inteligentne miasta i społeczności” (IMiS) mogą mieć różną wagę i różne znaczenie w zależności od tego, w jakim stopniu celem danego projektu są

innowacyjne rozwiązania systemowe dla ustalonych potrzeb. Ponadto jest zdania, że opracowując i wdrażając projekty i rozwiązania, trzeba uwzględnić inne dziedziny przyczyniające się do zrównoważonego rozwoju miast (np. woda, odpady, powietrze, planowanie strategiczne, a także innowacje w usługach zachęcające do stosowania i opracowywania nowych rozwiązań), jeśli wnoszą one wartość dodaną z punktu widzenia wzrostu.

6. Stwierdza, że zgodnie z propozycją Komisji wiodącą rolę w tym partnerstwie powinien odgrywać przemysł we współpracy z miastami. Inicjatywa ta powinna przyspieszyć wprowadzanie na rynek przełomowych innowacyjnych rozwiązań opartych na zintegrowanych technologiach w dziedzinie energii i transportu i na technologiach informacyjno-komunikacyjnych.

7. Podkreśla w tym kontekście główną i w wielu przypadkach decydującą rolę samorządów lokalnych w dalszych pracach. Pojedyncze i zrzeszone samorzady lokalne różnej wielkości muszą odgrywać kluczową rolę w strategiach i projektach, opracowywanych i zatwierdzanych w ramach partnerstwa IMiS (np. strategiczny plan realizacji). Powinny też odgrywać kluczową rolę w podejmowaniu wszelkich decyzji obejmujących lokalne środki publiczne.

8. Podkreśla, że samorzady lokalne nie tylko umożliwiają przemysłowi działalność i są jego klientami, ale że trzeba także uznać ich podstawową funkcję pionierów i innowatorów.

9. Zauważa ponadto, że przewidziane przez Komisję podejście zakładające wiodącą rolę przemysłu musi opierać się na dokładnie określonych i dowiedzionych potrzebach obywateli. Samorzady lokalne są szczeblem władzy najbliższym obywatelom i odgrywają decydującą rolę w ustalaniu i przedstawianiu zapotrzebowania i popytu ze strony lokalnych podmiotów publicznych i prywatnych (np. kręgów gospodarczych, naukowych, społeczeństwa obywatelskiego, lokalnej ludności). Te kluczowe relacje obejmują m.in. wysłuchania i skuteczne mechanizmy uczestnictwa na poziomie lokalnym i trzeba im przyznać ważne miejsce w prowadzonych działaniach. Dzięki temu opracowywane będą rozwiązania oparte na jednym w swoim rodzaju i konkretnym zapotrzebowaniu lokalnych samorządów, podmiotów i obywateli, co przyniesie wartość dodaną w porównaniu z rozwiązaniami sektorowymi, które jak dotąd nie są optymalne.

10. Przyjmuje z zadowoleniem przewidziany przez Komisję długoterminowy cel inicjatywy IMiS polegający na tym, by do 2020 r. zaproponować i upowszechnić co najmniej 20 przełomowych innowacyjnych rozwiązań łączących w sobie technologie energetyczne, transportowe i informacyjno-komunikacyjne. Podkreśla w tym kontekście, że bardzo ważne jest stworzenie odpowiednich warunków, by innowacyjne rozwiązania

mogły zostać przyjęte i dostosowane oraz wykorzystane w wielu miastach Unii. Wyraża zadowolenie, że Komisja akcentuje konieczność wdrażania środków po stronie popytu (np. doskonalenia nowych modeli biznesowych). Aby to osiągnąć, Komitet wzywa Komisję do wprowadzenia kryterium wyboru projektów wymagającego wykazania we wniosku silnych powiązań między innowacyjnym przełomowym rozwiązaniem a wdrażaniem i rozpowszechnianiem wyników w celu zastosowania ich przez regiony i gminy w różnych częściach Europy. W ramach projektów należy priorytetowo traktować skuteczne synergie oparte na powiązaniach między poszczególnymi podmiotami oraz rozwój i instrumenty finansowe. Jednocześnie należy ułatwić miastom zmniejszenie wpływu na środowisko, opracowując rozwiązania, które – dzięki szerokiemu wykorzystaniu ICT – doprowadzą do poprawy efektywności energetycznej miasta, będą sprzyjać wykorzystaniu energii odnawialnej i ułatwią mobilność, znacznie ograniczając emisje CO₂ i innych gazów zanieczyszczających w ramach zrównoważonego modelu miasta.

11. Oprócz zaangażowania obywateli i konsultacji kluczowym czynnikiem sukcesu IMiS jest planowanie oparte na rzeczywistym uczestnictwie społeczności tak, aby decyzje podejmowane były z udziałem władz lokalnych, zainteresowanych agencji krajowych i regionalnych, sektora wolontariatu i przedsiębiorstw prowadzących działalność w regionie, ze szczególnym uwzględnieniem kluczowej roli przedsiębiorstw usług energetycznych (ESCO), jeśli cele IMiS bezpośrednio ich dotyczą.

12. Jest zdania, że Komisja musi wyjaśnić kryteria wyłaniania i wyboru przełomowych innowacyjnych rozwiązań. Komisja musi zadbać, by związana z tym procedura była przejrzysta i otwarta i najlepiej powiązana z konkretną procedurą przetargową. Trzeba ponadto udostępnić wystarczające środki finansowe.

13. Zwraca uwagę na zróżnicowanie struktur miejskich w UE. W wielu regionach istnieją policentryczne struktury przestrzenne, w innych jedno duże miasto dominuje nad licznymi pobliskimi mniejszymi miastami. Niezależnie od swej wielkości miasta są ośrodkami np. świadczenia usług publicznych i prywatnych oraz tworzenia wiedzy, innowacji i przedsiębiorczości na poziomie lokalnym i regionalnym. W wyjątkowych sytuacjach w niektórych regionach, w których brakuje równowagi demograficznej i terytorialnej, nie ma prawdziwej sieci miast. Mogą wtedy istnieć lokalne struktury, do których należą różne miejscowości i które można włączyć do IMiS.

14. Stwierdza, że miasta, niezależnie od wielkości, często mają do czynienia z takimi samymi wyzwaniami, jeśli chodzi o tworzenie zrównoważonej przestrzeni życiowej, i potrzebują takich samych rozwiązań technicznych. Sądzi, że partnerstwo IMiS musi uwzględniać ten aspekt i że trzeba opracować innowacyjne rozwiązania tworzące synergię gospodarczą i wywierające odczuwalny wpływ na miasta i ich mieszkańców.

15. Pragnie przypomnieć, że dodanie pojęcia „i społeczności” do nazwy IMiS ma na celu dokładne podkreślenie, że pojęcie miast lub obszarów miejskich jest w Europie bardzo płynne.

Często zdarza się w znacznej liczbie państw członkowskich, że władze lokalne nie są określane jako miasta, lecz mają o wiele większą strukturę, zasoby i potencjał niż inne gminy powszechnie uznawane za miasta pod względem prawnym lub geograficznym. Podobnie, w wielu przypadkach grupy władz lokalnych mogą połączyć swoje zasoby i tak też czynią to na większą skalę i w większym zakresie niż miasta. W takich sytuacjach, podobnie jak w przypadku obszarów metropolitalnych czy aglomeracji miejskich, rola władz regionalnych może okazać się decydująca dla koordynacji zintegrowanej polityki i jej wzmocnienia.

Wdrażanie partnerstwa innowacyjnego „Inteligentne miasta i społeczności”

16. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że siódmy program ramowy badań i rozwoju na 2013 r. umożliwi przyznanie znacznych środków na projekty zgodne z założeniami partnerstwa IMiS.

17. Uznaje za niezbędne, by w ramach nowego programu „Horyzont 2020” przewidziano na poziomie UE wystarczające środki, aby inicjatywa IMiS mogła przyczynić się do realizacji celów określonych przez Komisję.

18. Podkreśla, że realizacja inicjatywy IMiS nie może wiązać się ze zmniejszeniem finansowania z innych wdrażanych obecnie programów wspomagających samorządy lokalne w staraniach na rzecz tworzenia inteligentnych miast i społeczności, zwłaszcza że programy te szczególnie dobrze sprawdziły się na poziomie lokalnym. Ponadto Komisja powinna określić zakres tematyczny i poziom środków przyznanych w ramach programu „Horyzont 2020”.

19. Odnotowuje, że polityka regionalna i fundusze strukturalne miały pozytywny wpływ na wdrażanie strategii na rzecz inteligentnych miast, i podkreśla, że mogą one odgrywać ważną rolę w dalszym rozwoju inicjatywy IMiS. Propozycja dotycząca zmiany kształtu polityki spójności po 2014 r. zawiera wyraźny wymiar miejski, m.in. ze względu na udostępnienie środków na zrównoważony rozwój miast w ramach funduszy regionalnych. Trzeba wyjaśnić, jak środki te mogą przyczynić się do faktycznego powstania inteligentnych miast, aby móc zapewnić synergii i pomóc w opracowaniu całościowego podejścia do zagadnień związanych z rozwojem miast, które będzie także uwzględniało okoliczne obszary wiejskie.

20. Zaleca Komisji, by w przejrzystych wytycznych opisała wszystkie europejskie programy i inicjatywy umożliwiające finansowanie innowacyjnych projektów, które można realizować w ramach IMiS. Wytyczne te powinny dotyczyć takich inicjatyw jak karta zielonych ICT (*Green Digital Charter*), Porozumienie Burmistrzów, CIVITAS, Concerto itd. Miałyby one ogromne znaczenie na przykład dla samorządów lokalnych i przemysłu, ponieważ zawierałyby informacje dotyczące wszystkich programów powiązanych z inteligentnymi miastami i społecznościami. Wytyczne mogłyby być dostępne na przykład w witrynie internetowej platformy zainteresowanych podmiotów.

21. Podkreśla znaczenie przyjęcia całościowego podejścia do wsparcia finansowego UE dla IMiS oraz innych źródeł finansowania UE, zwłaszcza takich jak Europejski Fundusz Strukturalny na rzecz Inwestycji, Instrument „Łącząc Europę” i program LIFE 2014–2020, tak by zachować wyraźną ciągłość wsparcia dla rozwoju IMiS i uniknąć niepotrzebnych niespójności, nakładania się i powielania działań.

22. Przyjmuje z zadowoleniem zalecenie Komisji, by państwa członkowskie udostępniły środki finansowe na wspieranie działań dotyczących tworzenia i rozpowszechniania innowacyjnych rozwiązań w ramach IMiS.

23. Odnotowuje, że projekty sztandarowe – kluczowy element inicjatywy IMiS – dotyczą strategicznych partnerstw między innowacyjnymi przedsiębiorstwami z trzech sektorów a lokalnymi decydentami i władzami.

24. Zwraca w tym kontekście uwagę na różne role i punkty widzenia przemysłu i miast. Ważnym zadaniem przemysłu jest opracowywanie specyfikacji i rozwiązań technicznych, które mogą zostać wykorzystane i rozpowszechnione w wielu miastach. Miasta i gminy oraz ich mieszkańcy są w pierwszym rzędzie odpowiedzialni za określanie i przedstawianie konkretnych lokalnych potrzeb, dla których trzeba znaleźć odpowiednie rozwiązania. Dlatego też ogromne znaczenie ma, by opracowywaniem projektów kierowały potrzeby i popyt, z uwzględnieniem wartości dodanej z punktu widzenia technologii i innowacji.

25. Jest zdania, że projekty sztandarowe są kluczową częścią partnerstwa IMiS. Ponieważ samorządy lokalne najlepiej umieją ocenić zapotrzebowanie miast na zrównoważone rozwiązania, należy powierzyć im centralną i przywódczą rolę w konsorcjach i projektach sztandarowych. Nie wspomina się o tym w komunikacie Komisji i trzeba to wyjaśnić w dalszych pracach.

26. Jest zdania, że trzeba także jasno określić rolę innych kluczowych podmiotów w konsorcjach i projektach, tak aby zapewnić dobre warunki do tworzenia partnerstw i równowagę w nich. Struktura projektów sztandarowych i konsorcjów powinna zostać określona w ramach procedur przetargowych tak, by kształt konsorcjów i rola poszczególnych podmiotów w rozwijaniu projektów oraz warunki ramowe IMiS stały się bardziej przejrzyste.

27. Przyjmuje do wiadomości, że Komisja wyjaśnia w komunikacie, iż chce otworzyć drogę do uregulowania tej dziedziny w przyszłości, aby ułatwić komercyjne wykorzystywanie przyszłych rozwiązań. Komitet Regionów wprowadzi nie wyklucza takich środków, uważa jednak za istotne, by ewentualne regulacje należycie uwzględniały zasady proporcjonalności i pomocniczości oraz zapotrzebowanie na rozwiązania dostosowane do lokalnej sytuacji i oparte na lokalnych warunkach.

28. Dlatego też jest zdania, że Komisja musi jasno określić, na czym miałyby polegać ewentualne przyszłe działania regula-

cyjne, i podać przykłady takich regulacji lub dziedzin, co stanowiłoby cenną informację dla podmiotów zaangażowanych w konsorcja i projekty.

29. Uważa za ważne, by dla działań w ramach każdego projektu opracować wskaźniki odpowiadające priorytetom na poziomie UE i głównym wyzwaniom w zakresie energii, transportu i technologii informacyjno-komunikacyjnych, takim jak: efektywność środowiskowa, efektywność energetyczna miast, udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii, wspólne korzystanie z infrastruktury itp.

30. Przypomina, że w każdym mieście panują inne warunki. Podkreśla zatem, jak ważne jest, by samorządy lokalne mogły dostosowywać wskaźniki do lokalnych okoliczności. Dokładne cele związane z poszczególnymi wskaźnikami powinny być określone przez samorządy lokalne w porozumieniu z konsorcjami branżowymi. Jednocześnie należy opracować odpowiednie wskaźniki w celu ukierunkowania działań przemysłu, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, tak by można było osiągnąć nadrzędne cele i sprostać kluczowym wyzwaniom na poziomie UE. Cele te wpiszą się w każdym razie w strategię celu „20-20-20”, opracowaną przez Unię Europejską na rok 2020.

31. Zaleca, by Komisja zapewniła finansowanie niezbędnych w całej Europie prac badawczo-rozwojowych nad regionalnymi ekosystemami innowacji. Potrzebne są eksperymenty w zakresie inteligentnych miast łączące materialne i operacyjne funkcje budynków i wszelkiej infrastruktury z różnymi typami rozwoju i usług, które zapewnia i utrzymuje miasto i inni operatorzy. Konieczne jest modelowanie regionalne z pomocą ICT, aby stworzyć wiarygodną podstawę dla analiz cyklu życia różnych inwestycji oraz rozwoju nastawionej na użytkownika działalności przedsiębiorstw, inicjatyw obywatelskich i podejmowania decyzji.

32. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by systemy monitorowania były oparte na istniejących procedurach, np. tych, które stosowane są w ramach Porozumienia Burmistrzów i karty zielonych ICT. Trzeba też podkreślić, że cele na poziomie UE to cele minimalne i że należy zachęcić miasta, by wytyczyły sobie ambitniejsze cele i świeciły przykładem w tej dziedzinie.

33. Przyjmuje z zadowoleniem apel Komisji, która wzywa do wymiany doświadczeń i rozpowszechniania sprawdzonych rozwiązań na poziomie międzynarodowym. Wskazywanie na arenie światowej konkretnych przykładów udanych działań europejskich przyniesie korzyści przemysłowi europejskiemu, a to z kolei umocni działania na rzecz realizacji strategii „Europa 2020”. Należy przeznaczyć specjalne środki finansowe na realizację celów w dziedzinie międzynarodowej współpracy w ramach IMiS.

34. Odnotowuje, że Komisja podaje przykłady zagadnień przekrojowych, które mogą być przedmiotem projektów, takie jak np. inteligentne budynki, inteligentne systemy podaży

i popytu, zrównoważona mobilność w miastach czy ekologiczna infrastruktura cyfrowa. Choć zagadnienia te są istotne, Komitet podkreśla, że wykaz nie jest wyczerpujący i musi istnieć możliwość objęcia nim innych odpowiednich zagadnień. Trzeba na przykład zwrócić uwagę na technologie informacyjno-komunikacyjne jako podstawowy warunek rozwoju racjonalnych pod względem kosztów i przyjaznych dla użytkownika usług elektronicznych we wszystkich dziedzinach objętych inicjatywą. Należy także wspomnieć, w celu uzupełnienia listy tematów projektów, o odpowiedniej koordynacji zarządzania energią i odpadami.

35. Podkreśla w szczególności, że centralnym elementem prac w ramach partnerstwa IMiS będzie rozwój inteligentnych sieci. Odsyła w tym kontekście do swej niedawno przyjętej opinii „Energia odnawialna: ważny uczestnik europejskiego rynku energii” i ponownie podkreśla ogromne znaczenie, jakie zgodnie z przewidywaniami będą miały inteligentne sieci.

36. Po raz kolejny zwraca uwagę na istotne wyzwanie, jakie wiąże się z wprowadzaniem energii ze źródeł odnawialnych do sieci energetycznych, których nie projektowano z myślą o tym rodzaju energii. Szerokie wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych wymaga inwestycji w modernizację sieci, których obecny stan ogranicza rozwój odnawialnych nośników energii. W tym kontekście rozbudowa inteligentnych sieci odgrywa ważną rolę.

37. Zwraca uwagę na kolejną dziedzinę, w której inteligentne sieci mogą wnieść ogromną wartość dodaną, a mianowicie magazynowanie nadwyżek energii, które może przyczynić się do lepszego wyważenia podaży energii i popytu na nią. Inteligentne sieci i powiązane z nimi zastosowania techniczne umożliwiające wyrównanie wahań produkcji i zużycia energii oraz bardziej równomierny przepływ energii powinny przyczynić się do znacznego ożywienia gospodarki, obniżenia kosztów dla producentów i konsumentów oraz rozwoju inteligentnych miast.

38. Podkreśla jednocześnie, że same tylko systemy i zastosowania techniczne nie wystarczą do stworzenia zrównoważonych i inteligentnych miast. Rozwój technologiczny musi iść w parze z działaniami, które skłonią obywateli i przedsiębiorstwa do zmiany modeli zużycia energii.

39. Wskazuje na fakt, że tkanka miejska wielu europejskich miast jest niejednolita z punktu widzenia efektywności energetycznej. Rozwój zrównoważonych środowisk miejskich wymaga podejmowania szczególnych wysiłków w zakresie remontów budynków z wykorzystaniem odpowiednich instrumentów finansowych i szczególnej roli energii odnawialnej.

Zarządzanie partnerstwem innowacyjnym „Inteligentne miasta i społeczności”

40. Jest zdania, że dla powodzenia realizacji celów partnerstwa IMiS konieczne jest skuteczne i efektywne zarządzanie,

które będzie jednocześnie proste i przejrzyste. Ubolewa nad tym, że Komisja nie uwypukliła wystarczająco istotnej roli, jaką w zarządzaniu powinny odgrywać samorządy lokalne różnej wielkości. Trzeba zagwarantować władzom lokalnym odpowiednie możliwości wniesienia wkładu w zarządzanie na wszystkich poziomach i uczestniczenia w nim, zarówno w grupie wysokiego szczebla i platformie zainteresowanych stron, jak i we wszystkich grupach roboczych, które zostaną później utworzone.

41. Jest zdania, że Komisja musi określić podstawę i procedurę mianowania członków grupy wysokiego szczebla. Trzeba przy tym zagwarantować, by samorządy lokalne były w niej odpowiednio reprezentowane.

42. Ponadto uznaje za ważne, by umożliwić szeroką reprezentację samorządów lokalnych także w poszczególnych grupach platformy zainteresowanych stron (np. w grupie ds. planu działań), aby zapewnić odpowiednie uwzględnienie perspektywy lokalnej.

43. Opowiada się za tym, by samorządy lokalne były ściśle włączone w zarządzanie. Pozwoli to zagwarantować, że wdrażane będą te projekty i rozwiązania, których miasta i ich mieszkańcy faktycznie potrzebują. Jak już wspomniano powyżej, samorządy lokalne najlepiej znają potrzeby lokalnych mieszkańców i złożone systemy miast – bez tej wiedzy i kompetencji, które mają podstawowe znaczenie dla zarządzania, będą powstawać jedynie rozwiązania nieoptymalne.

44. Zakłada, że struktura zarządzania powinna przewidywać mechanizm kontroli i monitorowania dalszych działań zapewniający efektywne i zgodne z celami partnerstwa IMiS wykorzystanie wszystkich dostępnych środków finansowych. Ten mechanizm kontroli i dalsze działania muszą być przejrzyste i znane zaangażowanym podmiotom.

45. Uważa za bardzo ważne, by wszystkie istotne informacje dotyczące omawianej inicjatywy zostały skutecznie rozpowszechnione i były dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron, tak by można było gromadzić przełomowe koncepcje projektów, omawiać je, a następnie na ich podstawie opracowywać projekty. Komisja odgrywa tu istotną rolę; bardzo ważny jest jednak także wkład samorządów lokalnych, gdyż to one najlepiej znają lokalną gospodarkę i przedsiębiorstwa. Duże znaczenie w tym kontekście mogą mieć także różnorodne sieci istniejące na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym. Dlatego nie należy zapominać o znaczeniu systemu wielopoziomowego sprawowania rządów, zgodnie z którym wszystkie poziomy administracji publicznej przyczynią się do opracowania projektów na podstawie swoich kompetencji i zasobów własnych.

46. Podkreśla, że organizacja pracy, posiedzeń, obiegu dokumentów itp. musi być skuteczna, tak by nie utrudniała działań wszystkich zaangażowanych podmiotów, a wręcz je ułatwiała. We wszystkich grupach roboczych procedury działania powinny być jasno i wyraźnie określone.

Bruksela, 4 lipca 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
